34 SUNNUDAGUR 30. APRÍL 2006 MORGUNBLAÐIÐ

Sigmund heiðursgestur á blaðateiknarasýningu

Hinn ástsæli blaðateiknari Sigmund sem glatt hefur lesendur Morgunblaðsins í áratugi með verkum sínum var heiðursgestur á sýningu í Færeyjum fyrir skömmu. **Guðrún Guðlaugsdóttir** ræddi við Sigmund um ferðina, blaðateikningar og ýmislegt fleira smálegt.

Teiknarinn Sigmund Jóhannsson er nýkominn frá Færeyjum þar sem hann var boðinn með verk sín á blaðateiknarasýningu.

„Í haust var haft samband við mig, þá var ég mjög veikur af krabbameini, og spurt hvort ég væri tilbúinn að vera með í sýningu níu blaðateiknara sem haldin yrði í Færeyjum í tilefni af því að Óli Petersen teiknari við *Sosialurin*, mjög vinsæll teiknari, yrði sjötugur á þessu ári," segir Sigmund.

„Ég var ákveðinn í fara þótt ég væri svo veikur þarna að ég vissi vart í þennan heim né annan. Ég hef áður verið með verk á sýningu blaðateiknara, það hefur verið á vegum norræna samstarfsins en ég hef aldrei farið sjálfur á staðinn. En mér fannst svo frábært hjá Færeyingunum að efna til sýningar til heiðurs þessum vinsæla teiknara þeirra og bjóða teiknurum frá hinum Norðurlöndunum til að vera við opnun sýningarinnar og til viku dvalar að ég gat ekki annað en farið og ég sé ekki eftir því, – þótt ég hafi víða farið hef ég sjaldan fengið aðrar eins móttökur.

Ákjósanlegur staður til að halda upp á 75 ára afmælið

Þá var ekkert ákveðið með dagsetningu og það var ekki fyrr en fyrir þremur vikum sem sú dagsetning var ákveðin – þá bar hún upp á 75 ára afmælisdag minn, það er margt skrítið í kýrhausnum. Ég hefði ekki getað kosið mér betri stað til þess að halda upp á afmælið mitt en í Færeyjum.

Ég er raunar dálítið samnorrænn, fæddur í Noregi af norskri móður en flutti til Íslands, heimalands föður míns, fjögurra ára gamall. Ég bjó á Skagaströnd þegar konan mín kom í sumarfrí þangað, ég sá hana tilsýndar og síðan hef ég ekki séð aðrar konur – þannig séð. Með henni flutti ég til Vestmannaeyja, þar átti hún heima, blessunin."

– En aftur að Færeyjaferðinni!

„Þessi vikudvöl var mjög vel skipulögð. Settar voru upp vinnustofur (workshop) fyrir okkur teiknarana og þar gátum við teiknað og teikningarnar voru birtar jafnóðum og fólk gat fylgst með okkur vinna.

Tvisvar var okkur boðið til kvöldverðar og svo hátíðarkvöldverðar á Hótel Færeyjum eftir opnun sýningarinnar 22. apríl kl. 15.

Hótelið er mjög stórt, jafnvel á okkar mælikvarða, en það var svo margt fólk þarna að það var eins og í fuglabjargi, á hótelinu voru bæði ráðstefnur og sitthvað fleira.

Var með þrjár konur með sér

Ég var með þrjár konur með mér í för. Þegar ég var að reyna að skýra út fyrir Færeyingum af hverju ég væri með þrjár konur, sagði ég þeim að góðærið væri þvílíkt á Íslandi að menn ættu að jafnaði einn eða tvo banka og tvær eða þrjár konur. Ekki tóku þó allir þetta alveg bókstaflega.

Ein kvennanna var eiginkona mín, Helga Ólafsdóttir, svo var ég með bílstjóra og ljósmyndara – Sigríði Óskarsdóttur, starfsmann á Morgunblaðinu, svo var besta vinkona okkar hjónanna með til vara.

Sannleikurinn er þó sá að ég þurfti aðstoð við að t.d. að ganga upp og niður tröppur en reynslan af þessu er sú að ég myndi ráðleggja öllum að fá sér þrjár konur – nema þegar farið er í búðarferðir.

Þar sem við vorum með Siggu sem bílstjóra gátum við farið um vítt og breitt, hún er gjörkunnug eyjunum enda færeysk í móðurætt.

Við hjónin höfðum komið einu sinni áður til Færeyja með Smyrli og stansað þar í fjóra tíma, en þá var akkúrat Norræna rekin út úr höfninni því heimamenn voru með kappróður þar vegna Ólafsvökunnar. Okkur fannst nú nokkuð merkilegt að reka svona stórt skip út úr höfninni af þessum ástæðum – en svona eru Færeyingar.

Vegna þess að við vorum nú þarna þrír Vestmannaeyingar þótti okkur tilvalið að prófa hina nýju ferju Færeyinga sem heitir Smyrill eins og sú gamla. Hún siglir frá Suðurey til Þórshafnar tvisvar á dag. Þessi ferja er stórkostleg, hún siglir með 21 mílu hraða á klukkustund, 135 metrar er hún á lengd og tekur um 300 bíla og 800 farþega. Svona ferju vildi ég hafa milli lands og Vestmannaeyja.

Við fórum að kvöldi til með Smyrli til Suðureyjar og var boðið að gista í skipinu yfir nóttina, það var opið alla nóttina þannig að menn sem voru um borð gátu farið með bíla sína á land og komið með þá um borð aftur einhvern tíma um nóttina.

Sigga á frændur og frænkur í öðru hverju húsi í Færeyjum

Þar sem Sigga á frændur og frænkur þarna í öðru hverju húsi tók ein slík á móti okkur og ók okkur um fjöll og firði á Suðurey. Svo bauð hún okkur heim, upp á kaffi og kökur. Við komum ekki til skips fyrr en eftir miðnætti. Þetta var yndisleg kona, komin á áttræðisaldur, ekkert nema hlýjan og ástúðin. Reyndar eru Færeyingar svo gestrisnir að okkur var boðið í ýmis hús án þess að þar væru fyrir frænkur eða frændur Siggu."

Teiknarar lifa allt af nema dauðann

– En hvernig var heilsufarið í ferðinni?

„Það er með mig eins og aðra teiknara, þeir lifa allt af nema dauðann."

– Hvað fannst þér um verk hinna teiknaranna og þá sjálfa?

„Þetta er í fyrsta skipti sem ég hitti menn sem vinna við það sama og ég og það var mjög áhugavert, við bárum saman bækur okkar og aðferðir. Þeir höfðu allir sín séreinkenni og eru allir frábærir teiknarar. Sjálfur er ég morgunmaður og vinn heima, til að vera gjaldgengur á heimilinu þá er þetta góð aðferð en þarna hitti ég Finn Graf, af þýsku og norsku þjóðerni, hann kemst t.d. ekki í gang fyrr en seinnipartinn og er oft kominn í tímaþröng á kvöldin."

Engillinn hans afa

– Hvað er þér eftirminnilegast?

„Klukkan 11 að kvöldi 21. apríl er bankað á dyrnar á hótelherberginu óskóp lítið og nett bank. Þegar ég opnaði dyrnar stóð engillinn hans afa, fjögurra ára, fyrir utan. Það er sonur minn Hlynur sem á þessa telpu og kona hans Katarína. Engillinn heitir Aníta Lind. Þau þrjú höfðu þá skellt sér í flugi til Færeyja, án þess að við hjónin hefðum minnstu hugmynd um þá fyrirætlan, og þau voru við opnun sýningarinnar, – nærvera þeirra var punkturinn yfir i-ið.

Heiðursgesturinn hélt ræðu sína á íslensku

Þegar sýningin var opnuð til heiðurs Óla Petersen voru honum afhent listamannalaun – en það sem mér kom mest á óvart var, að ég var heiðursgestur sýningarinnar. Mér var afhentur blómvöndur og ég hélt þakkarræðu. Ég sagði í upphafi hennar að ég ætlaði að tala á íslensku, hvort sem menn skildu hana eða ekki, ég veit ekki hvort hún var þýdd en í það minnsta klöppuðu allir.

Við opnunina var stórkostlegt tónlistaratriði, ungur og mjög frægur færeyskur söngvari, Brandur Enni, söng við gítarundirleik sinn, með honum var ung stúlka, Heiðrún Petersen, sem spilaði á fiðlu."

Þriðja heimsstyrjöldin háð á vinnuborði blaðateiknara?

– Ertu byrjaður að teikna aftur?

„Færeyingar eru svo góðir heim að sækja að leitun er á öðru eins, það var því ekki von að ég gæti verið að teikna í Morgunblaðið meðan á heimsókninni stóð, en nú er ég byrjaður af fullum krafti, held áfram eins og venjulega.

Þess má geta að blaðateiknarasýningin í Færeyjum verður send áfram til Norðurlandanna, a.m.k. til Íslands og Danmerkur.

Og gaman væri ef þessi lönd myndu sýna annan eins höfðingsskap og Færeyingar og bjóða teiknurunum til nokkurra daga dvalar í tilefni af opnun hennar í viðkomandi landi.

Blaðateiknarar geta reyndar þakkað dönskum blaðateiknurum fyrir hvað þeir eru orðnir frægir, þó menn séu ekki sammála þeim um hinar margfrægu Múhameðsteikningar, sem við ræddum mikið um á málþingi sem haldið var í sambandi við sýninguna.

Kannski er máttur blaðateiknara orðinn slíkur að þriðja heimsstyrjöldin verði aðeins háð á teikniborði þeirra."

gudrung@mbl.is

Morgunblaðið/Sigríður Óskarsdóttir

Sigmund heiðursgestur tekur við blómvendi frá Jan Muller, ritstjóra Sosialurin. „Mjög skemmtilegur maður sem bar hitann og þungann af sýningunni," segir Sigmund. Fyrir aftan er Hlynur sonur Sigmundar.

Morgunblaðið/Kristinn

Teikningar Sigmunds eru nú til sýnis í anddyri Borgarleikhússins, en þær eru hluti af Hláturhátíð Borgarleikhússins.

F.v. Hlynur, Helga, Katarína tengdadóttir, Sigmund og Eygló vinkona. Fremst er engillinn hans afa, Aníta Lind.

Í Þórshöfn í Færeyjum var blaðateiknarasýningin haldin.

Útlendsk bløð hava gjørt nógv burtur úr tekniframsýningini í Norðurlandahúsinum, eitt nú størsta blaðið í Íslandi, sum brúkti eina heila litsíðu uppá upplatingina av framsýningini.

Stórur áhugi fyri blaðtekningunum

Nógv fólk hava vitjað í Norðurlandahúsinum seinastu vikurnar til ymsu tiltøkini har, og í tí sambandi hava mong leitað sær innar at síggja framsýningina við blaðtekningum. Avgjørt er at hava framsýningina hangandi til 5. juni.

FRAMSÝNING

Jan Müller
jan@sosialurin.fo

Framsýningin í Norðurlandahúsinum ”Blaðtekning og demokrati” hevur nú verið opin í góðar 3 vikur. Framsýningin, sum fevnir um tekningar hjá tilsamans 9 norðurlendskum blaðteknarum, lat upp 22. apríl og verður opin til 5. juni. Tá verður hon tikið niður aftur og goymd til hon verður sett upp aftur í Norðurlandahúsinum í Reykjavík og á Bryggjuni í Keypmannahavn. Áhugin fyri at síggja tekningarnar hevur verið stórur verður sagt úr Norðurlandahúsinum , og tey hava tí gjørt av at lata framsýningina hanga uppi í góðar tvær vikur aftrat. Tvs. at hon verður eisini at síggja, tá Mentanarnáttin verður hildin 2. juni.

Frá framsýningini í Norðurlandahúsinum, sum er opin til 5. juni

Hannis Egholm, sum eisini telist millum frægu teknararnar í landinum, gjørdi hesa tekningina av luttakarunum á tekniframsýningini , tá hon lat upp fyri einum mánað síðani.

norden

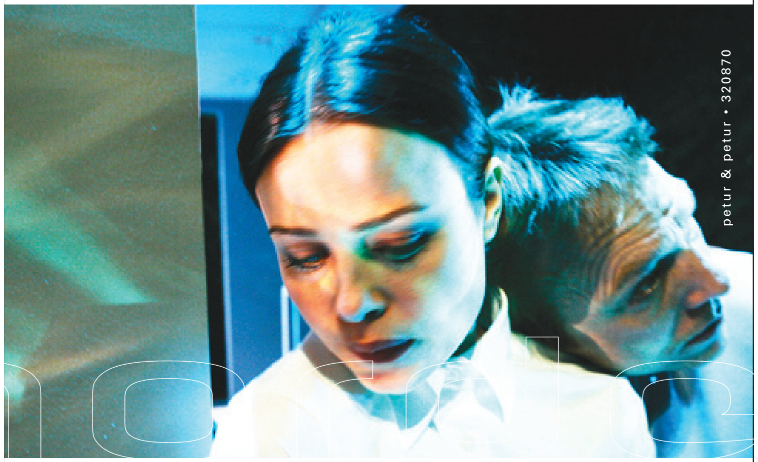

petur & petur • 320870

Lille Eyolf av Henrik Ibsen.

Det Kongelige Teater vitjar við hesi sýning í Norðurlandahúsinum 30. mai

Týsdagur 30. mai kl. 19.30
Atgongumerki kr. 150,-

Meðan Alfred hevur verið og ferðast hevur hann tikið eina avgerð: Hann vil altið vera ein góður pápi fyri litla Eyolf. Í meðan Alfred hevur verið og ferðast hevur konan Rita eisini tikið eina avgerð: Hon vil vera miðpunktið í lívinum hjá Alfred. Í meðan Alfred hevur verið úti og ferðast hevur hansara lítlasystir Asta lisið í brøvunum hjá deyðu móðir teirra, og nú hevur hon tikið eina avgerð: Alfred skal hava at vita sannleikan.

Fleiri upplýsingar fáast á www.nlh.fo ella við at ringja 351 351

NORDENS HUS PÅ FÆRØERNE
NORÐURLANDAHÚSIÐ

Norðari Ringvegur • 100 Tórshavn • Tlf. 351 351 • Fax 351 350 • www.nlh.fo